

Manifest . Dia Mundial de l'Aigua . 22 de Març de 2011

L'anomenada "crisis" que afecta al sistema capitalista, s'està utilitzant com argument per accelerar el procés de mercantilització i privatització del l'aigua i el seu cycle integral. Tot i així, encara que s'ha demostrat la incapacitat del mercat per gestionar la societat del benestar, paradoxalment, es segueix deixant la gestió dels serveis bàsics, com l'aigua, al lliure mercat i es continuen aplicant polítiques neoliberals en aquest.

Unes polítiques que no tenen fonaments, doncs els serveis públics d'aigua i sanejament funcionen sota condicions de monopoli natural, on les lleis de mercat, la competència i els seus arguments no hi són vàlids. Així, si es volen preservar els serveis ambientals del cycle integral de l'aigua, la gestió d'aquest recurs no pot estar sotmesa als paràmetres de l'ànim de lucre, simplement, perquè l'aigua és un bé comú, un dret humà font de vida, deu ser gestionat des de el sector públic. Aquesta gestió s'ha de realitzar sota principis de qualitat de servei, d'oportunitat d'aprofundiment democràtic, de creació de ciutadania, amb l'objectiu d'aconseguir un bon estat ecològic de les masses d'aigua, i amb la garantia que el territori i la seva societat siguin saludables.

Així, la societat civil catalana denuncia, el procés de mercantilització i privatització impulsat, des de certs sectors econòmics, polítics i financers, dins i per les institucions públiques catalanes. Un procés que té impactes directes per a tota la població.

La societat catalana reclama que, Aigües Ter Llobregat (ATL), empresa pública que abasteix a més de 4,5 milions de catalans, continuï sent pública al 100%. Qualsevol fórmula de gestió mixta, aliança públic-privada, no és vàlida. ATL és essencial per la governança democràtica de Catalunya. Una gestió pública de l'aigua, participativa, transparent i democràtica és sinònim de bona governança. En canvi, el sector privat opera només en allò que li reporta beneficis econòmics, no treballa sota paràmetres d'eficàcia ambiental i social, sinó simplement sota criteris d'eficiència econòmica.. Cal recordar que ATL, té una eficiència de més del 98%, mentre que el Grup a Barcelona poc més del 80%, així que sota cap concepte està justificada la seva privatització.

La ciutadania de Catalunya serà sempre qui pagarà els serveis d'aigua i sanejament, siguin públics o privats, per tant, no tolerem que es presenti la privatització total o parcial d'aquests serveis com una solució econòmica. La privatització del servei comporta que els ciutadans, a més de pagar el preu del servei, paguem els dividendes dels seus accionistes. La privatització del servei suposa un augment del preu de l'aigua, i conseqüentment, es converteix en una causa d'exclusió social per aquells que no ho poden pagar. Per tant, reclamem que l'aigua estigui fora del mercat, i de l'ànim de lucre, que representa el sector privat.

Ara és el moment per reclamar que els serveis de gestió de l'aigua i sanejament siguin gestionats públicament, cal tornar a la gestió municipal de l'aigua, transparent i participativa, que garanteixi una reinversió dels beneficis en el sistema d'aigua per tal de millorar-ne la qualitat del servei, enlloc de repartir dividendes entre els accionistes, com fa el sector privat. En aquest sentit, ha estat especialment rellevant la sentència del jutjat del Contenciós Administratiu nº12 de Barcelona. Aquesta indica que "*la gestió del servei d'abastament d'aigües a la ciutat de Barcelona i l'actuació de la Societat General d'Aigües de Barcelona en tant que concessionària del servei son actuacions il·legítimes*". Més específicament, la sentència conclou que "*el preu que la Societat General d'Aigües cobra en contraprestació del servei que proporciona als ciutadans de Barcelona és il·legal*" i constata "*una fallida generalitzada de les garanties procedimentals que assisteixen als usuaris del servei*", la sentència ha estat recorreguda pel Grup Agbar.

La societat civil europea n'és un exemple ja que s'està mobilitzant en favor d'una gestió pública, participativa i transparent. A Berlín es va realitzar una consulta per a què es fes públic el contracte amb l'empresa privada d'abastament d'aigua, a Itàlia s'han recollit 1.400.000 signatures en contra de la privatització de la gestió de l'aigua i ara es realitzaran dos referèndums al respecte i, a París la gestió del servei, des dels inicis del 2010, ha passat a mans d'una empresa pública. En aquest cas, la ciutadania de París s'estalviarà uns 35 milions d'euros. Exemples clars de com la ciutadania es manifesta en contra del funcionament dels serveis d'aigua en mans del sector privat, funcionament que no és una excepció a Catalunya.

Des dels diferents col·lectius de la societat civil que signem aquesta carta, veiem amb preocupació el buit legal actual en la prestació d'un servei fonamental, la il·legalitat del preu que paguem i la fallida de tots els mecanismes de defensa dels usuaris.

Així, considerem que el model actual de gestió d'aigua a Barcelona ha fet fallida, i per això, exigim la construcció d'un nou model de gestió, basat en una gestió pública, sense afany de lucre, amb transparència i participació ciutadana, per tal de recuperar la imprescindible, i avui perduda, gestió democràtica de l'aigua, que ens ajudi en la construcció del nostre país. La societat catalana, en aquest moments necessita que els serveis d'aigua i sanejament, estiguin gestionats i controlats públicament.

Signan aquest manifest Enyineria sense Fronteres, Ecologistes en Acció, ATTAC, Federació de veïns de Barcelona, Xarxa Nova Cultura del Aigua, Martorell Viu, Secció Sindical CGT en Aigües Ter del Llobregat